

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsečina: 80. Družba krščanskih družin v čast sv. Družini nazareški. — 81. Slovenska Katoliška akcija. — 82. Dopolnilna imenovanja pri uradih kn.-šk. ordinariata. — 83. Poroke italijanskih državljanov. — 84. Železniške legitimacije. — 85. Objave. — 86. Slovstvo. — 87. Osebna naznanila.

80.

Družba krščanskih družin v čast sv. Družini nazareški.

»Ko je usmiljeni Bog sklenil, izvršiti delo odrešenja človeškega rodu, stoletja in stoletja pričakovano, mu je red in način določil tako, da je njega prvi začetek podal svetu veličastni vzor Družine od Boga urejene, nad katero naj bi imeli vsi ljudje najpopolnejši vzgled domače družbe in sleherne čednosti in svetosti. Taka družina je bila Družina nazareška, kjer je na skrivnem sijalo, preden se je vsem ljudem v polnem svitu prikazalo, Solnce pravice, Kristus, naš Bog in Vzveličar, s svojo deviško Materjo in svetim možem Jožefom, ki je opravljal službo rednika Jezusovega.

Vsakdo ve, da je srečni obstanek javnega kakor zasebnega življenja odvisen zlasti od domačega družinskega reda. Čim globlje je čednost ukoreninjena v domačem življenju, čim skrbneje starši z besedo in vzgledom odgojujejo svoje otroke po zapovedih svete vere, tem obilnejši sad se bo pokazal v vsej človeški družbi. Neizmerno veliko je torej ležeče na tem, da je domača družba sveto urejena, da se tudi po svetih pravilih vodi, in da se skrbno in vztrajno gojijo v njej verski duh in načela krščanskega življenja.«¹

V ta namen je vrhovno tajništvo splošne družbe krščanskih družin na čast sv. Družini nazareški, ki je bila v Lavantinski škofiji uvedena leta 1894.,² s pismom od 31. avgusta t. l. poslalo naslednja obnovljena

PRAVILA

pobožne družbe sv. Družine.

I. N a m e n. — V apostolskem pismu »Neminem fugit«, ki ga je objavil za ves svet papež Leon XIII. blažega spomina dne 14. junija 1892, beremo o namenu pobožne družbe sv. Družine sledeče: »Krščanske družine naj se s sveto vezjo tesneje povežejo s sveto Družino, ali bolje, naj se ji popolnoma posvetijo, da bodo Jezus, Marija in Jožef z nežno skrbjo varovali sebi posvečene družine kot svojo lastnino«; zato morajo vsi, ki

¹ Papež Leon XIII. dne 14. junija 1892.

² Cerkv. zauk. iz l. 1894., št. II.

pripadajo tej družbi, stremeti za tem, da bodo »združeni med seboj v mislih po veri, v srcih po ljubezni, v ljubezni do Boga in bližnjega svoje življenje uravnavali po vzoru, ki so si ga postavili«.

II. V o d s t v o. — Vsej pobožni družbi sv. Družine načeluje po določbi Leona XIII. kot zaščitnik vsakokratni kardinal-vikar Nj. Svetosti. Njemu so dodeljeni v pomoč, v zmislu odloka rimskega vikarijata z dne 3. apr. 1928, potrjenega od Nj. Svetosti Pija XI., trije svetovalci. Eden od teh je vsakokratni tajnik sv. obredne kongregacije, drugi je tajnik rimskega vikarijata, tretji pa vsakokratni komornik kolegija rimskih župnikov. Službo tajnika pri tej družbi in pri sestankih njenega upravnega sveta vrši vsakokratni generalni prokurator kongregacije »Sinov sv. Družine«. Arhiv pobožne družbe se mora hraniti v rimskem vikarijatu.

III. D o l ž n o s t i v o d s t v a. — a) Naloga kardinala predsednika je, da skliče enkrat na leto, če se mu zdi potrebno, tudi večkrat, sestanek svetovalcev, ki mu predseduje on sam; on tudi podpisuje pisma za škofo, za vsakega v svojih zadevah, in tudi druga podobna pisma. Njegova dolžnost je, sprejemati imena župnij in družin, ki se bodo v raznih krajih vpisale v knjigo pobožne družbe. Zborovanjem ali slovesnim verskim prireditvam, ki jih bo morda pobožna družba priredila v Rimu, bo načeloval ali on sam, ali bo določil mesto sebe drugega dostojanstvenika. Slednjič je njegova dolžnost, da je potom svojih svetovalcev vedno poučen o vseh zadevah, ki se tičejo pobožne družbe, zlasti o onih, ki bi jih slednji po svoji službi lahko izvršili, ali pa, ki povzročajo kake posebne težkoče.

b) Dolžnost treh predsednikovih pomočnikov je, da se skrbno udeležujejo sej, povejo svoje misli, obveščajo predsednika o vsem, o čemer vejo, da bi koristilo pobožni družbi, da si skrbno prizadevajo za vse, kar je družbi v korist.

c) Tajnikova skrb je, da zabeleži vse važnejše zadeve, ki se obravnavajo na sejah; da predlaga, kar misli, da bi stvari koristilo; da z veliko skrbnostjo sodeluje pri objavljanju spisov pobožne družbe. V vseh posameznih stvareh naj se posvetuje s predsednikom, brez čigar odobrenja naj ničesar ne ukrene. Njegova dolžnost je, da sestavlja pisma za škofo, kakor tudi vsa druga, in da na njihova pisma odgovarja. On naj hrani tudi svete podobe in druge potrebščine za člane, kakor bo pobožna družba odločila. Zapisuje naj izdatke in poroča predsedniku ter mu vsako leto predloži račune.

IV. I z v e n R i m a. — a) Dolžnost škofov je, da izberejo katerega izmed svojih duhovnikov, ki bivajo v škofiji, kolikor mogoče dobrega, za voditelja; vzpodbujajo ga naj k vnemi za pobožno družbo in skrbno pazijo, da se bo s čim večjim zanimanjem lotil vsega, kar spada v njegov delokrog. Od izvoljenega voditelja naj zahtevajo poročilo o vsem, kar zadeva prospeh pobožnega udruženja.

b) Naloga škofijskega voditelja je, da podpira z delom in nasvetom župnijske voditelje, da se bodo tudi oni z enakim veseljem in z enako razumnostjo oprijeli dela. Od vsakega izmed njih naj si da večkrat poročati o številu družin, ki so se vpisale v to družbo, da bo obveščen o napredku ali nazadovanju posameznih družb. Vsako leto naj izdela spiske, ki izkazujejo število novih družin in članov z imeni pristojnih župnij; eden izvod naj kmalu pošlje v Rim.

c) Župniji in župnijski upravitelji naj prevzamejo službo voditelja te družbe med svojimi verniki. Vsak naj bo v zadevah svoje družbe v stiku s škofijskim voditeljem; ta ga bo mogel podpirati s svojim vplivom, z navsveti in z delom. Družine svoje župnije, ki žele pristopiti k družbi, naj vpisuje v spisek in ga pokaže škofijskemu voditelju vsakokrat na njegovo željo. Vsako leto, na določen dan, naj prešteje družine in, če mogoče, vpiše kaj novih v družbeno knjigo. Vpis naj se izvrši tako, da se zabeleži ime družinskega poglavarja s celotnim številom članov. Potem naj izdela letno poročilo o številu družin in članov, ki so pristopili in ga pošlje škofijskemu voditelju. Da se bo češčenje svete nazareške Družine vedno bolj gojilo, naj ima včasih na svoje vernike nagovor o tej družbi, tako na nekatere posebne praznike Gospodove, Marijine, sv. Jožefa, prav posebno pa na dan, ki je določen za slovesno obnovo posvetitve, ali kadar se bo v župnijski cerkvi obhajala kaka slovesnost v čast sveti Družini; tako slovesnost more župnik po lastni preudarnosti prirediti. Prav tako si more, ako se mu zdi potrebno, privzeti za pomoč pri tem delu može in žene, ki se odlikujejo v krščanskem življenju in ki bi z vnemo pospeševale to sveto stvar.

č) Izvoljeni pomočniki obojega spola naj si prizadevajo, da bodo pod župnikovim vodstvom z veliko vnemo delali za prospeh družbe, eni med moškim, drugi med ženskim svetom; pri tem naj se poslužujejo onih sredstev, ki so najbolj učinkovita, to je, molitve, vzpodbudnih besed, zglednega življenja. Razen tega naj bodo v vsem, kjer bi župnik rabil njihovo pomoč, poslušni in ubogljivi.

V. Dolžnosti vpisanih družin. — a) Vsi, ki so se posvetili sveti Družini nazareški, naj se trudijo, da ji bodo v njeno čast postali vsaj nekoliko podobni v onih čednostih, katerih čudovit vzgled so dali Jezus, Marija in Jožef s svojim zemskim življenjem vsem ljudem, zlasti onim, ki si morajo z delom svojih rok služiti vsakdanji kruh. Predvsem naj si prizadevajo za one čednosti, ki se tičejo svetosti družinskega življenja, kakor so: dolžnost medsebojne ljubezni, zlasti med zakonci; prava vzgoja otrok in njihova pokorščina do staršev; mir in sloga v hiši in kar je še podobnega. Varujejo naj se pregreh, ki krščanskemu človeku vtisnejo poseben pečat sramote, kakor so brezbožno ali umazano govorjenje, pijanost, razbrzdanost in slično.

b) K svetim zakramentom, k spovedi in obhajilu, naj pristopajo vsaj ob večjih praznikih, zlasti na dan, ko se obnovi posvečenje družin.

c) Cerkvene zapovedi, ki se pri toliki pokvarjenosti današnjega časa tako omalovažujejo, naj radi izpolnjujejo, zlasti one, s katerih izpolnjevanjem dajejo drugim dober vzgled, kakor n. pr. udeležba pri službi božji ob zapovedanih dnevih.

č) Skrbijo naj, da se bodo s posebno slovesnostjo obhajali prazniki te družbe, za katere je papež dovolil popolni odpustek, zlasti slovesno vpeljani praznik svete Družine, ki ga ves svet obhaja v nedeljo med osmino Gospodovega razglašenja; ta dan naj se obenem obnovi obred posvečenja, ako ne bi župnijski voditelj drugače odredil.

d) Trudijo naj se, da bodo skrbno izpolnjevali predpise te družbe, zlasti, da bodo vsaj enkrat na dan skupno molili pred podobo svete Družine; med raznimi molitvami se prav posebno priporoča »Posvetitev sv. Družini« in sv. rožni venec v čast Materi božji.

e) Pobožne vaje, ki smo jih omenili, se nujno priporočajo članom pobožne družbe, niso pa zapovedane pod grehom.

Dano v Rimu, na vikarijatu, dne 26. junija 1936.

Kard. vikar.

Za vstop v milosti polno in z bogatimi odpustki obdarovano družbo sv. Družine nazareške zadostuje, da se oče ali mati ali kdorkoli izmed domačih oglasi pri svojem dušnem pastirju in ga prosi, da se vpišejo ime-na vseh domačih v župnijsko družbeno knjigo. Kdor je vpisan v družbo, se udeležuje vseh njenih odpustkov in predprav. Posvetitev¹ sveti Družini nazareški se mora izvršiti doma ali še bolje v župnijski cerkvi, ki je duhovna mati družinam cele župnije.

Zlasti dušni pastirji so poklicani, v prvi vrsti udeleževati se hvale-vrednega dela, da se družine zopet pokristjanijo in krščanske ostanejo. Pouk dobrih duhovnikov, njih ljubezen do čistosti, njih pobožnost v cerkvi, doma in zunaj doma, njih zmernost v jedi in pijači, v govorjenju, njih pobožno in častitljivo vedenje pri sveti maši, vse to v srcih vernikov mogočno vzbuja tiste čednosti, ki so zaklad katoliških družin. Z oživitvi-jo svojčas tako priljubljene družbe sv. Družine naj se Duh Jezusa, Marije in Jožefa zopet povrne v družine. To bo pravi vir miru, ki presega vsu-m in ohrani srca in misli v Kristusu Jezusu (Fil 4, 7).

81.

Slovenska Katoliška akcija.

Pooblašчени zastopniki ljubljanske in lavantinske škofije so se na sestankih v Celju dne 9. in 16. septembra 1936 zedinili na naslednje be-sedilo splošnih pravil za Katoliško akcijo:

PRAVILA SLOVENSKE KATOLIŠKE AKCIJE.

Značaj in namen.

Člen 1.

Slovenska Katoliška akcija (SKA) je cerkvena ustanova, v kateri so verniki v obeh slovenskih škofijah udeleženi pri hierarhičnem apostolatu Cerkve z namenom, da se vse zasebno, družinsko in socialno življenje osvaja za Kristusa Kralja.

Slovensko Katoliško akcijo vodijo osrednji narodni organi, ki so osrednji narodni odbor, osrednji narodni svet in občni zbor. Organi imajo pooblaščenje od obeh škofov.

Ime Katoliške akcije smejo imeti samo edinice, ki jih je sprejel osrednji odbor Slovenske Katoliške akcije po predlogu pristojnega ško-fijskega odbora.

Člen 2.

SKA, njeno delovanje in njene organizacije so izven političnih strank. Stoje pod neposrednim vodstvom cerkvene hierarhije.

¹ Cerkveni molitvenik, str. 202, oziroma 46 in 47.

Člen 3.

SKA je posvečena presv. Srcu Jezusovemu in izročena v varstvo Mariji Pomočnici in sv. apostoloma Círilu in Metodu.

Člen 4.

Kot pastoralna cerkvena ustanova uporablja SKA nadnaravna in naravna sredstva, duhovna in gmotna.

Člen 5.

Slovenski Katoliški akciji in vsem njenim edinicam je podeljen značaj pravne osebe.

Člen 6.

SKA in vse njene edince so v smislu kan. 1495 § 2 in kan. 1499 § 2 imovinsko sposobne. Uprava imovine se mora vršiti po cerkvenih zakonih in po sklepih pristojnega osrednjega odbora.

Vsa imovina Slovenske Katoliške akcije ima značaj cerkvene imovine. Če katera edinica preneha biti, določi pristojni škofijski odbor, komu imovina pripade.

V primeru, da bi SKA ali katera njena organizacija kakorkoli prenehala biti, pripade imovina ljubljanski in mariborski škofiji kot pravnim osebam po razmerju katoliškega prebivalstva v škofiji.

Članstvo in organizacija.

Člen 7.

Verniki vstopijo v Slovensko Katoliško akcijo, ko se vpišejo v njeno organizacijo in se zavežejo, da bodo točno izvrševali dolžnosti organizacije, ter izjavijo, da poznajo namen in naloge Slovenske Katoliške akcije in da so pripravljeni zanj delati.

Člen 8.

Najvažnejša skrb Slovenske Katoliške akcije so jedrne skupine.

V jedrne skupine je izbrati požrtvovalne, v svojem okolju vplivne, v poklicnem delu vestne in čim pobožnejše osebe.

Člen 9.

SKA vrši apostolat po lastnih organizacijah in tudi po pomožnih silah (člen 19). Lastne organizacije so ločene po spolu, starosti in poklicnih okoljih.

Lastne organizacije imajo svoja pravila in poslovnike.

Člen 10.

Slovensko Katoliško akcijo predstavlja v župniji župnijski, v dekaniji dekanjski, v škofiji škofijski in za obe škofiji osrednji narodni odbor.

Člen 11.

Organizacije Slovenske Katoliške akcije se hierarhično razčlenjujejo po škofijah. V škofiji pa po župnijah, dekanijah ali tudi večjih pokrajinah.

Člen 12.

Edinice so temeljne in višje.

Za isto poklicno okolje in v istih krajevnih mejah more biti samo ena temeljna edinica.

Organizacije maloštevilnih inteligenčnih poklicev niso vezane na župnije.

Za dijaške organizacije je temeljna edinica zavod.

Duhovnik.

Člen 13.

Vsaka edinica Slovenske Katoliške akcije ima svojega duhovnika. Duhovnik je zastopnik hierarhične avtoritete; pazi, da se njene smernice zvesto izvajajo; skrbi za smotrno krščansko šolanje članov, posebno voditeljev, da bodo mogli postati močna opora hierarhičnega apostolata; daje pobudo za delo ter skrbi, da je vse življenje in delovanje edinice prežeto z nadnaravno miselnostjo. Ima v svoji edinici pravico izrekatí veto, sam pa ne glasuje.

Duhovnike za vse edinice v svoji škofiji imenuje škof.

Duhovniki višjih edinic so v rednem stiku z duhovniki podrejenih edinic in jih štirikrat na leto sklicujejo na skupne posvete o njihovih nalogah.

Organi.

Člen 14.

Organi Slovenske Katoliške akcije so: odbori, sveti in občni zbori.

Odbori.

Člen 15.

Vsako edinico Slovenske Katoliške akcije vodi odbor, ki sestoji iz 3—7 odbornikov po določilu poslovnika. Vsak odbor ima predsednika in tajnika.

Odborniki morejo postati samo člani jedrnih skupin.

Odbor se voli na občnem zboru s tajnim glasovanjem in navadno večino navzočih članov. Kandidatske liste mora odobriti duhovnik. Ime izvoljenega predsednika predloži duhovnik škofu v potrditev.

Sveti.

Člen 16.

Odbori Slovenske Katoliške akcije (člen 10) in višje edinice njenih organizacij (člen 11) imajo svete, ki jih tvorijo odborniki edinice in po en delegat od vsake neposredno podrejene edinice.

Osrednji narodni svet sestavljajo osrednji narodni odbor, oba škofijska odbora in po en delegat osrednjih odborov lastnih organizacij.

Sveti obravnavajo in sklepajo o važnejših vprašanjih, zlasti o delovnem načrtu.

Svet more dopolniti odbor, kateremu pripada, z enim ali dvema odbornikoma.

Osrednjemu narodnemu svetu je pridržano izključevanje podrejenih edinic.

Člen 17.

Naloga svetov in odborov je zlasti v svojem delokrogu skrbeti:

1. da bo imelo vse delo nadnaravni značaj;
2. da bo članstvo med seboj strnjeno in enodušno ter pokorno škofom in sveti stolici;
3. da bodo delovni programi enotni;
4. da bo vse delo pravilno pripravljeno, da se bo hitro in natančno izvrševalo ter vestno nadzorovalo;
5. da bo točnost pri sejah, sestankih in v poslovanju sploh;
6. da se bo članstvo, zlasti pa jedra in odborniški naraščaj, sistematično šolalo.

Občni zbori.

Člen 18.

Na občnih zborih temeljnih edinic glasujejo njih člani; na občnih zborih višjih edinic pa delegati odborov podrejenih edinic po določitih poslovnikov.

Redni občni zbori vseh edinic se vrše vsako jesen, in sicer višji pred nižjimi.

Občni zbor sklicuje predsednik v sporazumu z duhovnikom.

Sklepčen je, če je navzoče po poslovniku določeno število članov.

Naloge in pravice občnih zborov določa poslovnik.

Pomožne sile.

Člen 19.

Pomožne sile Slovenske Katoliške akcije morejo postati verska društva, dalje kulturna, dobrodelna ter sportna društva in ustanove s katoliško versko-nravno vzgojo. Take organizacije postanejo pomožne sile Slovenske Katoliške akcije, če se prijavijo osrednjemu narodnemu odboru Slovenske Katoliške akcije in jih ta sprejme.

Politična društva in strankarsko-politične organizacije ne morejo biti pomožne sile Slovenske Katoliške akcije, kakor tudi ne strokovne (sindikalne) organizacije z zgolj sindikalno dejavnostjo. Strokovne organizacije, ki poleg sindikalne dejavnosti vrše tudi versko vzgojo in kulturni ali socialni apostolat, se morejo za to delo prijaviti kot pomožne sile Slovenske Katoliške akcije, za svoje sindikalno delo pa so od Slovenske Katoliške akcije neodvisne.

Člen 20.

Organizacije, ki so pomožne sile Slovenske Katoliške akcije, ostanejo samostojne; kolikor pa jim je poverjeno delo od Slovenske Katoliške akcije, so vodstvu Slovenske Katoliške akcije podrejene.

Člen 21.

O sodelovanju pomožnih sil Slovenske Katoliške akcije se razpravlja v širših svetih Slovenske Katoliške akcije.

Širši svet tvorijo za Slovensko Katoliško akcijo člani sveta po členu 17 in po en delegat vsake pomožne sile.

Vodi ga predsednik pristojne edinice Slovenske Katoliške akcije. Dnevni red določi odbor te edinice. Vsak član širšega sveta ima pravico predlagati predloge in jih utemeljevati. Vsi predlogi se zapišejo; o njih odloča svet Slovenske Katoliške akcije.

Člen 22.

Člani organizacij, ki so pomožne sile Slovenske Katoliške akcije, kot taki niso osebno že člani Slovenske Katoliške akcije. Dolžnost vseh pomožnih sil je, da svoje člane navajajo k vstopu v Slovensko Katoliško akcijo.

Predhodne določbe.

Člen 23.

Lastne organizacije po členu 9 se ustanavljajo postopno, in sicer tako, da se v vsaki organizaciji v prvi dobi pridobivajo in vzgajajo samo jedra. Šele ko so jedra ustanovljena, se sprejemajo člani v večjem številu.

Člen 24.

Dokler se ne sprejemajo člani v večjem številu, imenujeta osrednji narodni odbor in osrednje odbore lastnih organizacij sporazumno lavantinski in ljubljanski škof. Škofijske odbore v škofiji imenuje vsak škof zase na predlog pristojnega osrednjega odbora, odbore ostalih edinic pa na predlog pristojnega škofijskega odbora.

Člen 25.

Pomožne sile (člen 19) se začno sprejemati šele tedaj, ko je SKA ali pristojna edinica začela sprejemati člane že v večjem številu.

V Ljubljani, dne 26. septembra 1936.

† Dr. Gregorij Rožman,
škof.

V Mariboru, dne 10. oktobra 1936.

† Dr. Ivan J. Tomažič,
škof lavant.

82.

Dopolnilna imenovanja pri uradih lavantinskega kn.-šk. ordinariata.

Škofijsko cerkveno sodišče.

Promotor iustitiae: dr. Ostrc Alojzij, stolni kanonik.

Parochi consultores.

Ozimič Jožef, dekan in župnik v Laporju.

Eksaminatorji za ordinande.

Podpredsednik: dr. Cukala Franc, stolni dekan.

Svetovalci: stolna kanonika Janežič Rudolf in dr. Ostrc Alojzij, dr. Janžekovič Janez, docent kn. šk. bogoslovnega učilišča.

Cenzurna komisija za cerkveno umetnost in za ohranitev spomenikov.

Svetovalec: dr. Ostrc Alojzij, stolni kanonik.

Cenzurna komisija za tiskanje knjig.

Svetovalca: Gašparič Janez Ev., stolni korni dirigent in pregledovalec računov, dr. Janžekovič Janez, docent kn. šk. bogoslovnega učilišča.

Komisija za nadzorovanje cerkvene glasbe.

Duhovnik-član: Zafošnik Gregorij, učitelj petja in glasbe v kn. šk. dijaškem semenišču.

Izpraševalna komisija za strokovne izpite na kn. šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru.

Prodirektor: dr. Cukala Franc, stolni dekan.

Šk. komisarji: stolni prošt dr. Vraber Maksimilijan; stolna kanonika dr. Žagar Ivan in dr. Ostrc Alojzij; docenta na kn. šk. bogoslovnem učilišču dr. Aleksič Jakob in dr. Janžekovič Janez.

83.

Poroke italijanskih državljanov.

V zvezi s tuuradnim navodilom v Oglasniku lav. škofije 1931, str. 26 se naznanja, da je kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani z dopisom z dne 25. marca 1936, št. II. 6135/2 kn. šk. ordinariatu sporočila tozadevno pojasnilo italijanskega generalnega konzulata v Ljubljani z dne 21. marca 1936, št. 10.139, ki se glasi:

»1. Italijanski državljan, ki se hočejo poročiti v tujini, so po zakonu dolžni napraviti tozadevno prošnjo na njihovo domovno občino in jo morajo vložiti potom tega konzulata.

2. Dovoljenje za poroko, dobljeno od domovne občine, se izdaja prizadetim osebam potom tega konzulata.

3. To dovoljenje se mora izdati samo, če je zaročenec, ki je italijanski državljan, zadostil svoji vojaški obvezi.«

Pripomni se še, da je treba prošnji, omenjeni zgoraj v prvi točki, poleg predpisanih šest listin priložiti še 200 Din za stroške; ako kaj preostane, se stranki ob rešitvi prošnje povrne.

84.

Železniške legitimacije.

Glede na uredbo in pravilnik o ugodnostih na železnicah in ladjah v državni eksploataciji¹ je Direkcija drž. železnic v Ljubljani z dopisom od dne 3. nov. 1936, št. 14.702/5 semkaj sporočila naslednje predmetno

¹ Službeni list kraljevske banske uprave dravske banovine z dne 26. avg. 1936, 69. kos.

obvestilo Generalne direkcije državnih železnic z dne 28. okt. 1936, št. 115.693/36:

»Ker se iz tehničnih zadržkov ne bo moglo s 1. jan. 1937 uvesti legitimacij nove oblike za osebe iz čl. 8 in 15 splošnega pravilnika o ugodnosti vožnji in prevozu od 4. jul. 1936, bodo ostale dosedanje legitimacije za ugodnostno vožnjo, če njihova veljavnost po prvem stavku § 6 prejšnjega pravilnika še ni iztekla, v veljavi tudi po 1. jan. 1937, do zameljave, toda najdalje do 31. dec. 1937.

Te legitimacije bodo veljale za ugodnostno vožnjo v letu 1937 le, če bo v njih veljavnost za l. 1937 podaljšana. Podaljšanje veljavnosti se ima vršiti na način, ki je predpisan v čl. 13 splošnega pravilnika z dne 4. jul. 1936.

Tistim, ki se jim veljavnost legitimacij ne more več podaljšati, ker so popolnoma izkoriščene, se morajo legitimacije zamenjati; njim se izda nova legitimacija po postopku, ki je predviden v čl. 9 omenjenega splošnega pravilnika.

Osebam, ki imajo omejeno število potovanj, upokoenci in drugi iz čl. 15 splošnega pravilnika, se bodo izdajali za prihodnje leto kuponi za kontroliranje števila potovanj na za leto 1937 predpisani način (Službene novine kraljevine Jugoslavije od dne 24. julija 1936, št. 168).

Naročilo. Z ozirom na določbe zgoraj omenjenega pravilnika se v smislu navedenega obvestila vsem župnijskim uradom lavantinske škofije in apostolske administracije s tem naroča:

1. Gospodje aktivni duhovniki, ki želijo dobiti novo legitimacijo in ki jim s tekočim letom 1936 izteče vozna ugodnost, naj do 15. decembra t. l. pošljejo semkaj vsak svojo sliko, še neporabljeno, v velikosti 6×9 cm, ne na kartonu (na hrbtni strani: priimek, ime, značaj službe, številka sedanje legitimacije) in 20 Din za novo legitimacijo.

2. Ostali, ki jim vozna olajšava z letošnjim letom ne izteče, naj pred novim letom pošljejo tu-sem svojo legitimacijo; priloži naj se na novo predpisana železniška markica za 2 Din, ki se kupi na železniški postaji; kdor ni blizu železniške postaje, naj priloži 2 Din in se bo železniška markica tukaj oskrbela (koleki in znamke se ne sprejmejo).

85.

Objave.

XXXIII. svetovni evharistični kongres v Manili na Filipinih se bo vršil od 2. do 7. februarja 1937. Potovanje tja in nazaj traja dva in pol meseca. Vožnja in oskrba staneta okrog 15.000 Din. Kdor bi se zanimal za to potovanje, naj se obrne na: »Italija«, ujedinjeno brodovje, generalno zastopstvo za Jugoslavijo, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 13, kjer dobi vse potrebne informacije.

Matični izpiski. Iščejo se rojstni in krstni, poročni in mrliški podatki Lanegger Antona, njegove žene Jozefe roj. Königsberger, in njegovih staršev (mati Marija roj. Rottinger). — Vsi podatki morajo biti vpisani pred letom 1816.

Pristojbine za predložene listine bodo poravnane.

Slovstvo.

Edvard Gregorin, **Kralj z neba**, sedem znamenj ob času rojstva Kristusa Kralja. Ljubljana 1936, Jugoslovanska knjigarna, s cerkvenim dovoljenjem. Cena nevezanemu izvodu 15 Din.

Kakor pasijonska drama »V času obiskanja«, tako je tudi nova božična drama Edvarda Gregorina »Kralj z neba« pisana v lepem jeziku, bogata globokih misli, izredne pesniške lepote, dragocena novost v naši odrski književnosti. Gledališki odri jo bodo gotovo radi vprizarjali v božičnih mesecih, poslušalcem in gledalcem bo v opomin in tolažbo v današnjem času.

II. evharistični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani 1935. Izdal Kongresni odbor; tiskala in založila Misijonska tiskarna Groblje-Domžale, 1936; četrterka; 710 strani z 90 slikami na umetniškem papirju; cena broš. 160 Din, vez. 190 Din. — Tako se glasi naslov okusno opremljeni, reprezentativni, vsebinsko izredno bogati in globoki knjigi, ki podaja poročilo o drugem evharističnem državnem kongresu in dela čast uredništvu in založništvu.

Ta knjiga je dostojen in posrečen spomin na veličastno ljubljansko evharistično slavlje, ki naj po zamisli zbranih nadškofov, škofov in po načrtu Kongresnega odbora ohrani spomin na kongres v vsem našem narodu in v vsej državi, ki naj seznani čim širše plasti ljudstva z načrti, ki so se zasnovali na kongresu ter usmerili brazde za delo na verskem, kulturnem, socialnem in gospodarskem polju, da se ohranijo sadovi, ki jih je rodil ljubljanski kongres.

Gospodje dušni pastirji bodo poleg vsega drugega našli v knjigi izredno bogato homiletično zakladnico, saj prinaša »Poročilo« v celoti govore cerkvenih knezov, slavnostnih govornikov ter govore iz 22 stanovskih zborovanj, ki se dajo skoraj tako, kakor so bili govorjeni, uporabiti za cerkvene, društvene, oziroma stanovske govore.

Ne spada v okvir književnih obvestil škofijskega Oglasnika, da bi se podrobneje bavili z bogato vsebino te knjige. Tu velja: Tolle, lege!

Župnijskim uradom se dovoljuje, da si smejo oskrbeti knjigo o Kongresu iz cerkvenih sredstev za župnijsko knjižnico.

II. evharistični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani 1935, ljudska knjiga o kongresu, spisal Ivan Martelanc, Misijonska tiskarna, Groblje, p. Domžale, cena 15 Din.

Ta knjiga je namenjena širokim plastem naroda, obsega 132 strani, v njej so poljudno opisane vse priprave in celoten potek kongresa in obletnice v Stični 15. avgusta 1936. Besedilo ponazoruje 113 slik. Naslovna stran in prvi dve začetni strani so tiskane v dveh barvah. Za vse, ki si velike knjige o kongresu, ki jo je tudi uredil g. Martelanc, ne morejo nabaviti, bo ta ljudska knjiga lep spomin na veličastni ljubljanski evharistični kongres!

Misijonski koledar 1937, Misijonska tiskarna, Groblje, p. Domžale, cena 10 Din.

Ta, 18. letnik misijonskega koledarja, je posvečen beatifikaciji škofa Friderika Barage. Poleg običajnega koledarskega gradiva prinaša najprej pismo sedanjega marquetteškega škofa in Baragovega naslednika msgr. dr. Jožefa C. Plagens-a, ki svoje pismo takole končuje: »Daj Bog, da ne bi bil več daleč dan, ko bomo mogli klicati Friderika Barago, prvega škofa naše škofije in slovenskega apostola z nazivom: sveti Friderik Baraga!« Nato sledi navodilo, kako naj delamo za Baragovo beatifikacijo, besede škofa dr. Rožmana, nato sestavki o življenju Indijancev in naših misijonarjev med njimi. Koledar krasijo lepe slike, na prvem mestu slika škofa Plagensa. Prijateljem misijonov bo ta koledar v veselje.

Jaques Maritain, **Andjeoski Naučitelj**, v hrvaščino prevedel V. Poljak, Zagreb 1936, založila »Istina«, Tipografija d. d., Zagreb; naroča se pri oo. dominikancih, Zagreb, Maksimir, Kažotičev trg 4.

Ta knjiga slavnega francoskega filozofa Maritaina razpravlja o nauku sv. Tomaža Akvinca. Ker je Cerkev proglasila nauk sv. Tomaža za svoj nauk, je važno, da vsak katoliški inteligent, duhovnik in laik, dobro pozna vsaj glavne smernice Tomaževe filozofije. Temu namenu služi ta knjiga, ki na 192 straneh govori o sv. Tomažu kot svetniku, modrem graditelju, apostolu moderne dobe in skupnem učitelju. To knjigo, kakor sploh dela sv. Tomaža, naj bi predvsem poznala akademska mladina, kakor je papež Pij XI. pisal senjskim bogoslovcem: »Neka zato draga mladež sve revnim marom lista djela svetog bogoslovlja, i to bilo ona, koja je sam Andjeoski Naučitelj sastavio, bilo ona koja su kasnije iz njih, kao najčišći potoci iz bistrog izvora izvedena«. Knjiga se priporoča!

87.

Osebna naznanila.

Imenovaní so za zasebne docente na kn. šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru p. n. gg.: dr. Maks Držečnik, prefekt v dij. semenišču, kot pomočnik profesorja moralke; dr. Jožef Meško, II. kaplan pri Sv. Magdalení v Mariboru, za pastoralko (5. okt. 1936) in dr. Ivan Žagar, stolni kanonik, za uradno poslovanje (17. okt. 1936).

Vpokojena sta gg.: Karol Lampert, resign. župnik pri Sv. Lenartu nad Laškim, in Martin Ulčnik, kn. šk. duh. svetovalec in resign. župnik pri Sv. Florijanu v Doliču.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 25. novembra 1936.